

u No 98

De tre Kammerater

En vemodig Sommer-Saga
om ung Kærlighed.

Smuk og stemningsfuld
Kunst-Film,

spillet af vore bedste sceniske Kræfter.

Iscenesættelsen ved **AUGUST BLOM.**

Opmærksomheden henledes paa de flotte og raske Scener
fra Kavalleriets Manøvrer.

PERSONERNE:

Oberst von Truttow

Hans Hustru

Ebba

Udo, Løjtnant

Ellen Aggerholm
} deres Børn S.W.A.

v. Prillau

v. Borch

} Udos Kammerater

Søskend-Parrets Roller udføres af

Ellen og **Sven Aggerholm**

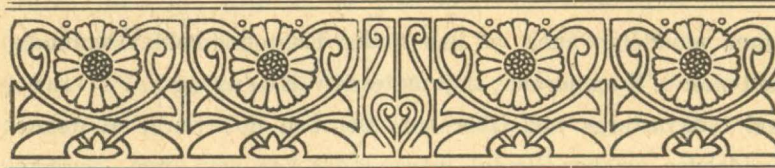

De tre Kammerater.

1. Sønnen ventes hjem.
2. Ebbas Forberedelser.
3. Til Hest.
4. De tre Kammerater.
5. Kantonnementets Glæder.
6. To Forelskede.
7. Søster og Broder.
8. Et Rykkerbrev.
9. Under Skovens Hang.
10. Et morsomt Forslag.
11. Lodtrækningen.
12. Den Lykkelige.
13. Et behageligt Uheld.
14. Lønnen.
15. Først til Maalet.
16. En Skinsyg.
17. Siesta.
18. En Overrumpling.
19. Løftet til Meyer.
20. En afbrudt L'hombre.

21. Kantonnementets Ubehageligheder.
22. Hos Regimentschefen.
23. „Nu er det nok Sengetid“.
24. Stævnemødet aftales.
25. En Attaque.
26. „Jeg be'r Dem, gaa Deres Vej!“
27. De blanke Knappers Magt.
28. I Marken.
29. Et ubehageligt Møde.
30. Dagen derpaa.
31. Et Frieri.
32. Oberstens List.
33. En Skuffelse.
34. Udfordringen.
35. Forberedelserne.
36. „Hvad kan der dog være i Vejen?“
37. Det sidste Ridt.
38. Ebbas Mistanke.
39. Duellen.
40. Dødens Alvor.

De tre Kammerater.

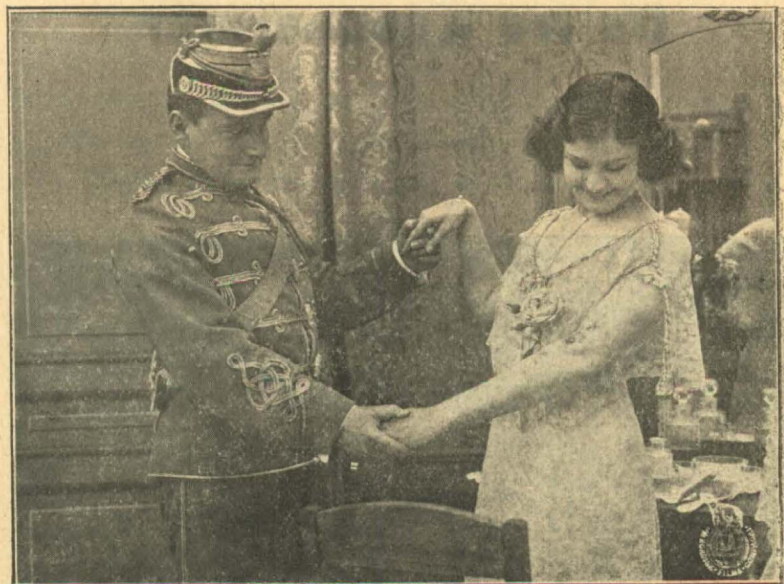
Oberst von Truttow — en prægtig gammel jovial Hugaf af den ægte militære Skole — er en lykkelig Ægtemand og Fader til to Børn, en Søn og en Datter.

Et kærkomment Brev.

Datteren, den 18-aarige Ebba, er Forældrenes Øjsten, og Sønnen, Udo, der fortsætter Slægtens Traditioner og er en dygtig og kæk Officer, er deres Stolthed.

En Dag overraskes Obersten af et Brev fra Udo, hvori denne meddeler ham, at han under Kantonnementet sammen med sine to Kammerater, Løjtnanterne v. Borch og v. Prillau, skal indkvarteres hos Obersten. Det kan nok være, at denne Meddelelse vækker Glæde! Ikke mindst hos den unge, smukke Frøken Ebba. Hun faar travlt med at mønstre sin Garderobe og sin Ridehest — alt maa jo være i den skønneste Orden,

Bro'r og Søster.

naar Broderen og hans forhaabentlig flotte Kammerater holder deres Indtog i Huset.

Dagen efter kommer de.

Behøver man at fortælle, at de bliver modtaget med aabne Arme saavel af Obersten og Oberstinden som af Ebba?

Den livsglade og friske, unge Pige kaster straks sine smukke Øjne paa Løjtnant v. Borch: — aldrig traf hun en saa elegant, ung Mand som denne Officer; at han er af en

noget letsindig Type, det ser hun ikke — Kærlighed gør blind. Ogsaa han føler sig stærkt tiltrukket af den smukke Oberstdatter, og kun ganske faa Dage efter, at de har gjort hinandens Bekendtskab, faar de talt ud med hinanden, og han trykker det første Kys paa Ebbas Læber.

v. Borch elsker den unge Pige oprigtigt, og han nærer intet højere Ønske end at gifte sig med hende; men desværre

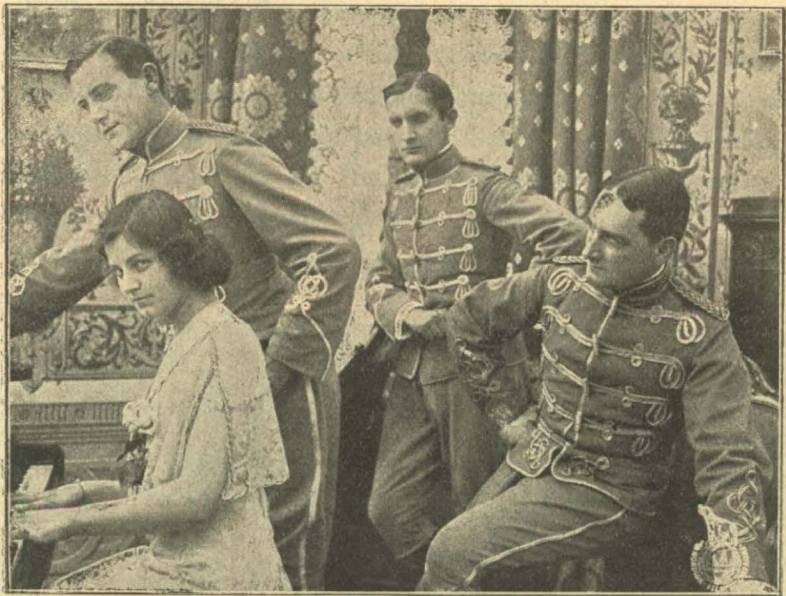

I Oberstens Have.

— hans Pengeforhold er saaledes, at han ikke blot ingen Formue ejer — han er oven i Købet i en stor Gæld til en Aagerkarl. Var han endda blot helt sikker paa, at Obersten virkelig er den formuende Mand, han gaar for at være!

— — —

En Aften, da Obersten og hans Frue er gaaet til Ro, og Udo og Prillau er borte i Tjenesteanliggender, aftaler v. Borch et Stævnemøde med Ebba nede i Parken. Greben af en

Gryende Elskov.

Hos Regimentschefen.

En hyggelig L'hombre.

Hvor Kærligheden hersker —.

pludselig Indskydelse, beslutter han sig imidlertid til at aflægge Ebba en Visit paa hendes Værelse i Stedet for.

Ebba protesterer — men hun kan omsider ikke modstaa sin Elskedes indtrængende Ord; og oprigtig talt, hvad ondt kan der vel ogsaa være i, at hun og han i Tugt og Ære dvæler i hinandens Selskab i den lyse Sommeraften? v. Borch er jo en Gentleman, som fuldt ud respekterer sin Dames Ære!

En alvorlig Samtale.

Alt gaar, som det skal, indtil det Øjeblik, hvor han paa Ebbas indtrængende Bønner forlader hendes Værelse gennem Vinduet, da — — springer han lige i Armene paa Udo og v. Prillau, der netop vender hjem fra Nattjeneste.

* * *

Næste Morgen mærker v. Borch straks paa Udos kølige Væsen, at dets Venskab er alvorlig truet. Han

beslutter sig derfor til officielt at anholde om Ebbas Haand.

Han fremstiller sig altsaa for Obersten. Men den gamle Militær modtager ham venligt og hører med Sympati paa hans Frieri, men — han giver v. Borch den nedslaaende Meddelelse, at han er ganske uformuende; han kan ikke give sin Datter nogen synderlig Medgift! Hvad skal v. Borch gøre?!

I aandeløs Lytten.

Byde sin Tilbedte Tiggerkaar — det tør han ikke tænke paa. Ordne sine derangerede Pengeforhold og selv faa Raad til at bygge et Hjem, som kunde være en værdig Indfatning om Ebbas fine og fornemme Skønhed — — tomme Luftkasteller — Vanvid! Nej, der er intet andet for: v. Borch maa opgive sit Hjertes skønne Drøm og erklære sig ude af Stand til at gifte sig med Ebba!

Da Udo erfarer dette, fylder det ham med Harme; han

udfordrer paa Stedet v. Borch til en Duel den næste Morgen, og uden nogen aner det, drager de to fordums saa gode Kammerater — og med dem v. Prillau — ud til den nærliggende Skov for at afgøre deres Mellemværende.

Ebba har imidlertid anet Uraad. Anelsen er bleven til Vished — hun skynder sig derud, og kommer netop i det Øjeblik, hvor Udo og v. Borch styrter om, gensidig ramt af

I Angest.

hinandens Kugler. Forsent — forsent! v. Borch er død paa Stedet; Udo lever endnu, og han forklarer sin ulykkelige Søster, hvorfor Duellen fandt Sted.

Skyndsomst har v. Prillau imidlertid begivet sig afsted efter en Læge, men da han vender tilbage med denne, finder de kun de to Officerers Lig.

Allevegne søger de efter Ebba, og tilsidst finder de hende ogsaa . . . Men ak! hvorledes finder de hende? Som Lig

flyder hendes skønne Legeme i Vandskorpen af den lille Skovsø!

Bevidstheden om at være Skyld i hendes Broders og hendes Elskedes Død har drevet det stakkels Barn ind ad den mørke Dør, hvorfra ingen vender tilbage.

ejer Filmen, saavel som
dens Plakat- og Program-
Tekst o. a. lign. Materiale,
med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive
nedlagt Forbud og Erstat-
ningskrav gjort gældende
mod Vedkommende.

De tre Kammerater.

Oberst von Truttow overraskes en Dag af et Brev fra Sønnen Udo, hvori denne meddeler ham, at han under Kantonnementet sammen med sine to Kammerater, Løjtnanterne v. Borch og v. Prillau, skal indkvarteres hos Obersten, og det kan nok være, at denne Meddelelse vækker Glæde, ikke mindst hos den 18 aarige Ebba, Oberstens eneste Datter. Hun faar travlt med at inspicere sin Garderobe og sin Ridehest, alt maa jo være i den skønneste Orden, naar Broderen og hans forhaabentlig flotte Kammerater holder deres Indtog i Huset. Dagen efter kommer de, og bliver naturligvis modtaget med aabne Arme af saavel Obersten og Oberstinden som af den livsglade Ebba, der straks kaster sine smukke Øjne paa Løjtnant v. Borch, en elegant ung Officer af en noget letsindig Type. Ogsaa han føler sig stærkt tiltrukket af den smukke Oberstdatter, og et Par Dage efter, da de er ude paa en Ridetur, faar de talt ud med hinanden, og han trykker det første Kys paa hendes Læber.

v. Borch elsker den unge Pige oprigtigt, og vil gerne gifte sig med hende, men desværre er hans Pengeforhold saaledes, at han, saa langt fra at eje nogen Formue, er i en stor Gæld til en Aagerkarl, og han er ikke helt sikker paa, at Obersten er den formuende Mand, han gaar for at være. En Aften, da Obersten og hans Kone er gaaet til Ro, og Udo og Prillau er optaget af Tjenesteanliggender, aftaler v. Borch et Støvnemøde med Ebba nede i Parken, men greben af en Pludselig Indskydelse, beslutter han sig til at aflægge Ebba en Visit paa hendes Værelse i Stedet for. Alt gaar, som det skal, indtil det Øjeblik, hvor han paa Ebbas indtrængende Bønner forlader hendes Værelse gennem Vinduet, da springer han lige i Armene paa Udo og v. Prillau, der netop vender hjem fra Nattjeneste.

Næste Morgen mærker v. Borch straks paa Udos kølige Væsen, at der er Ugler i Mosen, og han beslutter sig derfor til officielt at anholde om Ebbas Haand. Han fremstiller sig altsaa for

Obersten, men modtager her den nedslaaende Meddelelse, at Obersten er ganske uformuende, hvorpaa v. Borch erklærer sig ude af Stand til at gifte sig med Ebba. Da Udo erfarer dette, udfordrer han paa Ste et v. Borch til en Duel den næste Morgen, og uden nogen aner det, drager de tre fordums saa gode Kammerater ud til den nærliggende Skov for at afgøre deres Mellemværende. Ebba har imidlertid faaet det at vide, og skynder sig derud, og kommer netop i det Øjeblik, hvor Udo og v. Borch styrter om, gensidig ramt af hinandens Kugler. v. Borch er død paa Stedet, men Udo lever endnu, og forklarer hende, hvorfor Duellen fandt Sted. Skyndsomst har v. prillau begivet sig afsted efter en Læge, men da han vender tilbage med Lægen, finder de kun to Officerers Lig. Allevegne søger de efter Ebba, og tilsidst finder de hende ogsaa - men flydende i Vandskorpen af den lille Skovsø - som Lig. Bevidstheden om at være Skyld i hendes Broders og hendes Elskodes Død har drevet det Stakkels Barn i Døden.

- - - - o o o o o o - - - -

NORDISK

RELEASES
FOR

DEC. 22nd,
1912.

The Three Comrades

A CHRISTMAS GIFT.

NORDISK FILMS CO.,

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, W.C.

'Phone : City 172.

'Grams : "Norfilcom, London."

The Three Comrades.

A fine clean drama of love and honour played in a strong yet natural manner. The staging reflects the greatest credit upon the Nordisk Films Company.

Major Truttow and his wife receive a letter from their son, Lieutenant Roger, stating that he will be returning shortly on a few days leave, bringing with him his two friends, Lieutenants Borch and Prillau. It is evident that Ebba, the charming daughter of the Truttows, is looking forward to her brother's return, and incidentally, the company of his two friends. In the ensuing scenes we witness the arrival of the three comrades, Roger, Borch and Prillau. With Ebba and Borch it is love at first sight, and, as day follows day, we are shown in a succession of charming scenes the progression of love's young dream.

One morning Borch receives a letter from a moneylender demanding the immediate repayment of a sum Borch had borrowed some time previously. At his wits' end to find the necessary money with which to liquidate his debts, Borch pens the following note: "Dear Sir, I should be glad if you could grant me a short extension. Rest assured that you will in due course receive your money, as I have reason to believe that my marriage to the heiress, Ebba Truttow, will not be delayed long."

On the following morning Roger and Prillau are summoned to headquarters to attend the manoeuvres, and some fine views of the mock battle are afforded us. The day of his comrades' return, Borch summons up his courage and asks the Major for his daughter's hand. Major Truttow receives Borch in his study, and having gravely listened to his protestations of love for Ebba, replies: "Lieut. Borch, I shall be more than happy to have you for a son-in-law but, under the circumstances, I think it only right that you should know that my daughter will receive not a penny piece as *dot*. As we have said, Borch was genuinely in love with Ebba, but the news that she was to be left unprovided for, coupled with the memory of his letter to the moneylender, upset for the moment the young man's usually tranquil manner. Discussing the matter with his son an hour later, the Major explained that he had "cooled down" very quickly. Roger considered that an insult had been offered his sister and hurried away to demand a duel. Hot words passed between the two and it is agreed that a duel shall be fought early the next morning. Prillau is prevailed upon to act as a second. At the appointed hour the little party set out on horseback for the woods. They are observed from a distance by Ebba, who realising that something is amiss, hastily follows on foot. Just as the two combatants are about to fire, Ebba arrives upon the scene. In a moment she is beside her lover and clasped in his passionate embrace. Explanations follow and Roger, realizing that Borch is worthy of Ebba's love, tells him that she will, in reality, inherit a large fortune, the statement that she would be left unprovided for having been made only as a test.

So all ends well and Ebba and her *fiance* receive the congratulations of all.

(COPYRIGHT.)

RELEASED DEC. 22nd.

Code—COMRADE.

APPROX. LENGTH 2362 ft.

Price 4d. per ft. plus Toning.

A Christmas Gift.

A clever Christmas comedy, replete with incident and sustained merriment.

The Hummels are in debt and agree that they are not in a position to give each other a Christmas present. Later, however, each determines to give the other a surprise. Mr. Hummel buys a ring for his wife, secreting it in the lining of an old coat. Mrs. Hummel buys an armchair for her husband, secreting it in a cupboard. On the following day Nixon, a second-hand clothes dealer, calls. Mrs. Hummel instructs her servant to select all the master's old clothes and sell them to Nixon.

It is Christmas Eve, and a merry party are gathered at the Hummels' house. Presents are distributed among the guests and it is then announced that host and hostess are not exchanging presents this year. Silently Mrs. Hummel produces the armchair, and hubby departs to secure his ring. In his endeavours to unearth the missing trinket he completely devastates the wardrobe. His cries of annoyance attract the attention of his wife, who explains the absence of the coat. Together they hurry off on a tour of the second-hand tailors' shops, for Mrs. Hummel has forgotten to whom she sold the clothing. One after another they are visited, and in every case a blank is drawn. At last the missing garment is discovered hanging in a shop window. Hummel pays £4 and gleefully secures the coat. Amidst the plaudits of the guests, the ring is duly presented to wifey. A thought seems to strike hubby and he totals up the amount that the ring has cost him. The ring £14, extras, including a new wardrobe, the coat, taxi, etc., another £14.

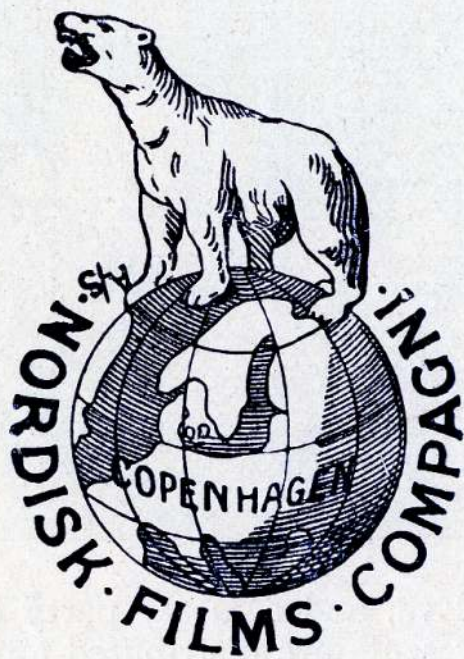
(COPYRIGHT.)

RELEASED DEC. 22nd.

Code—GIFT.

APPROX. LENGTH 787 ft.

Price 4d. per ft. plus Toning.

~~KARLSTEDSPROVEN~~

De Au Kameraden.

Die drei Kameraden

BERLIN SW 48
Telegr.-Adresse: Nordfilm

Nordische Films Co., G.m.b.H.

Friedrichstraße 13
Telephon; Moritzpl. 10191

Die drei Kameraden

Oberst v. Truttow erhält eines Tages einen Brief von seinem Sohn Udo, der ihm die frohe Nachricht bringt, daß Udo mit seinen Kameraden, den Leutnants v. Borch und v. Prillau, während des Manövers im Hause des Obersten einquartiert werden sollen. Besonders erfreut darüber ist die einzige Tochter des Obersten, die achzehnjährige Ebba. Schnell wird die Garderobe inspiziert, denn wenn die Herren eintreffen wird es an Gesellschaften und Festen nicht fehlen, und auch auf manchem Ritt in lustiger Gesellschaft freut sie sich.

Schon am nächsten Tage halten die jungen Offiziere ihren Einzug, und werden natürlich mit offenen Armen empfangen sowohl vom Obersten als von der lebensfrohen Ebba, die sich sogleich von dem eleganten Leutnant von Borch, einem hübschen etwas leichtsinnig aussehenden, jungen Mann unwiderstehlich angezogen fühlt. Die junge, schöne Oberstentochter gefällt auch ihm sehr; eines Tages auf einem Spazierritt sprechen sie sich gegenseitig aus, und sie gibt ihm den ersten Kuß. Von Borch hat das junge Mädchen aufrichtig lieb und will sie gern heiraten, aber seine Vermögensverhältnisse gestatten ihm keine Liebesheirat. Einem Wucherer ist er viel Geld schuldig, und er ist nicht ganz überzeugt, daß der Oberst so reich ist, wie das Gerücht geht.

Eines Tages als das Paar unbeachtet ist, da Udo und von Prillau mit Dienstangelegenheiten beschäftigt

sind, will von Borch Ebba in ihrem Zimmer überraschen. Er nimmt, um kein Aufsehen im Hause zu erregen, den Weg durchs Fenster. Als er auf Ebbas

Aufforderung das Zimmer auf demselben Wege verlassen will, wird er von den beiden Kameraden, die soeben vom Dienst zurückkommen, überrascht. Er kann also die offizielle Werbung um Ebbas Hand nicht

mehr hinausschieben und Udo begibt sich am anderen Morgen zum Obersten, der aber den unglücklichen Einfall hat, ihm zu erzählen, daß er ganz ohne Vermögen ist, um ihn auf die Probe zu stellen. Als von Borch daraufhin seine Werbung zurücknimmt, und Ebbas Bruder dies erfährt, fordert er auf der Stelle v. Borch zum Duell, und die drei Offiziere, bisher so gute Freunde, reiten am folgenden Morgen in aller Frühe in den benachbarten Wald, um dort den Zweikampf zum Austrag zu bringen. Aber Ebba hat ihre Absicht erfahren und Verdacht geschöpft. Sie stürzt ihnen nach, findet im Dickicht des Gebüsches die Spur der Reiter, und kommt gerade in dem Augenblick, wo v. Borch und Udo sich gegenüber stehen. Sie erfährt nun den Zusammenhang; in einem Briefe, welchen der Oberst seinem Sohn für v. Borch gegeben hat, erklärt er, daß er nur gescherzt habe, und einer Heirat nichts im Wege steht.

M. 870.—

Erscheinungstag: 20. Dezember 1912

Am gleichen Datum:

Das Weihnachtsgeschenk

Komödie

M. 260.—

DIE DREI KAMERADEN.

Oberst v. Truttow erhält eines Tages einen Brief von seinem Sohn Udo, der ihm die frohe Nachricht bringt, dass Udo mit seinen beiden Kameraden, den Leutnants v. Borch und v. Prillau, während des Manövers im Hause des Obersten einquartiert werden sollen. Besonders erfreut ist darüber die einzige Tochter des Obersten, die achtzehnjährige Ebba. Schnell wird die Garderobe inspiziert, denn wenn die Herren eintreffen wird es an Gesellschaften und Festen nicht fehlen, und auch auf manchem Ritt in lustiger Gesellschaft freut sie sich.

Schon am nächsten Tag halten die jungen Offiziere ihren Einzug, und werden natürlich mit offenen Armen empfangen sowohl vom Obersten und seiner Gemahlin als von der lebensfrohen Ebba, die sich sogleich von dem eleganten Leutnant von Borch, einem hübschen etwas leichtsinnig aussehenden, jungen Mann unwiderstehlich angezogen fühlt. Die junge, schöne Oberstentochter gefällt auch ihm sehr; eines Tages auf einem Spazierritt sprechen sie sich gegenseitig aus, und sie gibt ihm den ersten Kuss. Von Borch hat das junge Mädchen aufrichtig lieb und will sie gern heiraten, aber seine Vermögensverhältnisse gestatten ihm keine Liebesheirat. Einem Wucherer ist er viel Geld schuldig, und er ist nicht ganz überzeugt, dass der Oberst so reich ist, wie das Gerücht geht.

Eines Tages, als das junge Paar unbeachtet ist, da Udo und von Prillau mit Dienstangelegenheiten beschäftigt sind, will von Borch Ebba in ihrem Zimmer überraschen. Er nimmt, um kein Aufsehen im Hause zu erregen, den Weg durchs Fenster. Als er auf Ebbas Aufforderung das Zimmer auf demselben Wege verlassen will, wird er von den beiden Kameraden, die soeben vom Dienst zurückkommen, überrascht. Er kann also die offizielle Werbung um Ebbas Hand

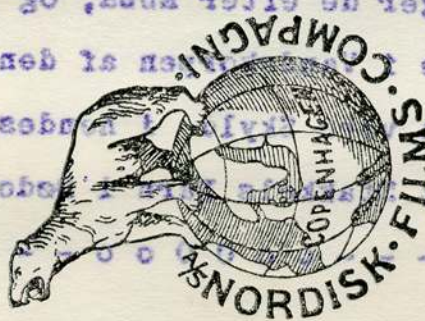
nicht mehr hinausschieben und Udo begibt sich am anderen Morgen zum Obersten, der aber den unglücklichen Einfall hat, ihm zu erzählen, dass er ganz ohne Vermögen ist, um ihn auf die Probe zu stellen. Als von Borch daraufhin seine Werbung zurücknimmt, und Ebbas Bruder dies erfährt, fordert er auf der Stelle v. Borch zum Duell, und die drei Offiziere, bisher so gute Freunde, reiten am folgenden Morgen in aller Frühe in den benachbarten Wald, um dort den Zweikampf zum Austrag zu bringen. Aber Ebba hat ihren Absicht erfahren und Verdacht geschöpft. Sie stürzt ihnen nach, findet im Dickicht des Gebüsches die Spur der Reiter, und kommt gerade in den Augenblick, wo v. Borch und Udo sich gegenüber stehen. Sie erfährt nun den Zusammen-

hang; in einem Briefe, welchen der Oberst seinem Sohn für v. Borch gegeben hat, erklärt er, dass er nur gescherzt habe, und einer Heirat nichts im Wege steht.

Zwei glückliche Menschen umarmen sich, und die drei Kameraden schwören sich von neuem unverbrüchliche Liebe.

A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

**A/s NORDISK
FILMS - KOMPAGNI
KOPENHAGEN**

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

LES TROIS CAMARADES.

Le colonel de Varancourt est un jour agréablement surpris par une lettre de son fils Maurice qui lui annonce que pendant les manoeuvres lui et deux de ses camarades, les lieutenants Alphonse de Gimont et Lucien de Sévignan viendront loger à la maison paternelle. Cette bonne nouvelle est accueillie avec joie par la famille du colonel, et tout particulièrement par la soeur de Maurice, la belle Henriette, qui se met immédiatement en devoir d'examiner sa garde-robe et son cheval, pour s'assurer que tout soit en ordre quand son frère arrivera avec ses amis.

Le lendemain les jeunes gens font leur entrée dans la maison, et sont reçus par le colonel et sa famille qui leur font le plus aimable accueil. Henriette est surtout contente. Dès le premier jour Henriette est éprise du lieutenant de Sévignan, beau jeune homme, mais un peu léger de caractère. C'est une affection mutuelle, et quelques jours après, pendant une promenade à cheval ils s'expliquent l'un à l'autre. Lucien aime sincèrement la jeune fille, et ne demanderait pas mieux que de l'épouser, mais ses affaires pécuniaires sont dans un fort mauvais état. Non seulement il n'a pas de fortune, mais encore il doit à un usurier une somme considérable, et il n'est pas sûr que le colonel de Varancourt soit aussi riche qu'on le dit.

Un soir que le colonel et sa femme se sont retirés de bonne heure, et que les deux autres lieutenants sont occupés par le service, Lucien a subitement l'idée d'aller trouver Henriette dans sa chambre. Tout va bien, jusqu'au moment où, sur l'invitation de la jeune fille il quitte la chambre en sautant par la fenêtre, et tombe pour ainsi dire dans les bras de son père et Monsieur de Sévignan qui rentrent du service.

Le lendemain Maurice le traite avec froideur, et Lucien se décide alors à aller voir le colonel pour demander la jeune fille

en mariage. Malheureusement celui-ci a l'idée de faire croire au jeune lieutenant qu'il est incapable de doter sa fille, faute de fortune, et Lucien déclare alors que dans ce cas il regrette d'être obligé de se retirer, étant sans fortune lui-même.

En apprenant cela, Maurice provoque Lucien, et le lendemain matin, sans que personne le sache, les trois anciens amis s'en vont régler l'affaire dans une forêt voisine.

Cependant Henriette a appris ce qui se passe. Elle se hâte de gagner le champ de bataille, et arrive juste au moment où Lucien est blessé par la balle de Maurice. Elle apprend alors ce qui s'est passé. Cependant une lettre du colonel explique les faits, et rien n'empêche plus l'union de nos deux jeunes amoureux.

--- o o o o o ---

NORDISK

KOMPYUTNI

КОМПЬЮТЕР

ПОДЪЕМНИКОВ

ВЫСОКОГО

A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

BERLIN LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

